

ПУНЧЕНКО О.П.,
доктор філософських наук,
професор, зав. кафедри
філософії та історії України
Одеської національної академії
зв'язку ім. О.С. Попова
(Одеса, Україна) Kaphedra.philos@onat.edu.ua
ЛАЗАРЕВИЧ А. А.,
кандидат філософських наук,
доцент, директор Інституту
філософії НАН Білорусі
(Мінськ, Білорусь) Kaphedra.philos@onat.edu.ua

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ЯК ЗАСІБ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ СУСПІЛЬСТВА

Дослідження проблем сутності та структури інформаційних ресурсів, а також засобів їх репрезентації є однією з найважливіших задач сучасного наукового пізнання. Головним засобом їх репрезентації є процес інформатизації. В статті експлікується поняття «інформаційні ресурси суспільства» як сукупність результатів інтелектуальної діяльності людства. Розглядаються інформаційні технології як відображення конструктивної функції людського інтелекту, особливості їх розвитку у сучасній Україні. З'ясована сутність інформатизації у двох планах: як засобу репрезентації інформаційних ресурсів, а також як основи сучасних соціальних трансформацій.

Ключові слова: інформаційне суспільство, інформаційні ресурси, інформатизація, інтелект, структура, інформаційні технології, соціальні трансформації, інновація.

Вступ. Реальністю сучасного етапу суспільного розвитку є факт переходу людства до вищої стадії свого буття – інформаційної. У різних регіонах світу цей перехід має свої особливості, проте як би не розглядався новий етап суспільного розвитку, що настав після побудови індустріального суспільства, ні в одній соціально-економічній концепції не заперечується провідна роль інформації, інформаційних ресурсів, інноваційної інтелектуальної діяльності, інформатизації. Це фундаментальні підстави, які визначають обличчя сучасного суспільства. До цього висновку приходять кожен дослідник, аналізуючи сучасну соціодинаміку. У науковому пізнанні ці дослідження отримали глибоке обґрунтування в роботах Р. Абдеева, В. Воронцової, Г. Голіцина, В. Зареніна, А. Зеленкова, В. Іноземцева, А. Лазаревича, В. Острейковського, А. А. Ракітова, О. Сосніна, В. Стьопіна, А. Урсула та багато інших. У зарубіжній філософській думці ці проблеми розглядали Д. Белл, Д. Гелбрейт, Д. Девіс, М. Кастельс, Д. Нейсбіт, Й. Масуда, М. Порат, Д. Робертсон, Е. Тоффлер, Ф. Фукуяма, Й. Хейзинга, Р. Шапіро, К. Шеннон та інші.

Дійсно, людство вступило в нову фазу свого розвитку і початком її стало дослідження природи інформації та її властивостей. Проте, наприкінці ХХ

століття сфера дослідження інформації суттєво поширилась за рахунок обґрунтування сутності інформаційних ресурсів, як сукупного суспільного інтелекту, розвитку інформаційних технологій, інноваційної діяльності, інформатизації. Дослідження цих проблем сьогодні знаходиться в епіцентрі наукового знання.

Мета статті: обґрунтувати сутність та структуру інформаційних ресурсів, процесів інформатизації, завдяки використанню нових інформаційних технологій.

Обговорення проблеми. Перетворююча діяльність людства у другій половині ХХ століття пов'язана з бурхливо зростаючими інноваціями у сфері науки, поширенням їх упровадження у практику соціального розвитку. Інновації репрезентуються, насамперед, як унікальна творча діяльність суб'єкта соціуму в цілому, по переведенню існуючих цінностей в нову якість, це нововведення в архітектоніку сформованої діяльності, яка викликає до життя новий стиль мислення та спосіб життя. Інновації як концепт характеризують нововведення, впровадження, висока ефективність, вони є результат інтелектуального рішення людської думки, її фантазії творчого процесу, у вигляді нових або відмінних від попередніх об'єктів, це головний механізм розвитку людиномірних систем, заснований на інтелектуальному ресурсі для отримання цінності – позитивного новоутворення в різних сферах діяльності.

Інновації, насамперед, – це продукт творчої інтелектуальної діяльності людини, а сучасна інноваційна наукова діяльність – це комплексна діяльність, яка охоплює всі сфери буття соціуму і містить у собі сукупність наукових, технологічних, освітніх, організаційних, фінансових, управлінських та інших складових, що призводить до конструктивного вирішення поставлених суб'єктом цілей. Ця діяльність пов'язана з виробництвом нового знання, обґрунтування нових методів та форм наукового пізнання, моделей, зразків нових видів техніки, приладів та ін.

Особливо, в означений вище період, наукова й інноваційна діяльність розгорнулася у сфері дослідження сутності та ролі інформації у розвитку суспільства. Вчення про інформацію – це одне із детермінуючих складових матриці інформаційного суспільства. На базі цієї складової розгортаються наступні процеси:

- формуються інформаційні ресурси, на основі яких має місце становлення сукупного суспільного інтелекту;
- має місце розробка нових інформаційних технологій;
- у нових формах здійснюються процеси інформатизації суспільства.

Основу перетворення інформації у сувору систему знань заклали Р. Фішер, Н. Найквіст, Р. Хартлі, К. Шеннон, Н. Вінер та ін. Незважаючи на те, що термін «інформація» став самим відомими у світі, експлікувати його виявилось важко. В науці склалося різне поняття сутності цього терміну тому, що різні науки в залежності від наукових специфічних інтересів, укладаються в зміст інформації, використовуючи відповідну термінологію. Тому до початку ХХІ століття в науці сформувалися три основних підходи до експлікації поняття «інформація»: антропоцентричний, техноцентричний та ноуцентричний.

Антропоцентричний підхід виходять з поняття інформації як сукупності зведень, повідомлень про що-небудь (К. Шеннон та ін.). Техноцентричний підхід характерний для технічних наук. У його основу покладена концепція взаємодії даних та методів. Дані – це матеріальні об'єкти, зареєстровані сигнали, а методи – це спосіб відтворення та оброблення даних. Ноуцентричний підхід міститься у відмовленні від визначення інформації, або її виявлення на шляхах трансформаційної свідомості в інформаційну категорію продукту.

Новий підхід до аналізу поняття «інформація» виявляється у В.М. Зареніна. Цей підхід має науково-філософську основу. Досліджуючи різні структурні рівні матерії, він стверджує, що при взаємодії речовини та енергії мають місце різні форми обміну між ними, тому відображення властивостей живої та неживої природи можливо розглядати як загальний атрибут матерії на усіх її структурних рівнях. Він визначає інформацію «як трансльовані у часі та просторі ознаки, властивості, особливості об'єктів або їх образи, що відображають взаємодії та комунікативні об'єктні зв'язки в речовинній та неречовинній формах» [1, с. 25].

Інформація у такому понятті різко відрізняється за змістом та методологією її виробництва від зведень, які використовувало людство у попередніх цивілізаціях.

Як уже зазначалось, на базі інформації формуються інформаційні ресурси. Вони виникають наприкінці ХХ ст. і сьогодні за своєю значимістю у соціальному житті, особливо у сфері економіки, вони займають провідне положення відносно інших ресурсів. Інформаційні ресурси – це «сукупність інформаційних результатів інтелектуальної праці, створених у речовинній та неречовинній формах, зафіксованих різними способами на носіях будь-якої фізичної властивості та призначених для використання в інформаційному обігу» [1, с. 57]. Інформаційний обіг є постійний процес створення, руху та обігу інформаційних ресурсів в різних формах.

Інформаційні ресурси у суспільстві виступають у формі інформаційного продукту та інформаційних послуг, проте їх детермінуюча сутність розкривається, коли вони подають інформацію у вигляді понятійного знання. Знання – це інформація, яка має практичну значимість та цінність і як інформаційний ресурс вони спрямовані на отримання конкретних результатів. Як знання, так і інформаційні ресурси завжди конкретні. Крім знань до інформаційних ресурсів відноситься і основа людського спілкування – мова, її словниковий запас. Через мову ми зіштовхуємося з інформаційними результатами людського інтелекту. Ці результати оформлюються у вигляді, як стверджує О.І. Суббето, сукупного суспільного інтелекту, який постає як «єдність науки, культури та освіти, що реалізується як механізм управління майбутнім зі сторони через функції управління майбутнім – розробку стратегії розвитку, прогнозування, програмування та ін.» [2, с. 7]. Проте, тут виявляється необхідність використання суспільного інтелекту для прогнозування майбутнього. А що стосується процесу формування самого сукупного суспільного інтелекту, його зв'язку з індивідуальним інтелектом, то ці

механізми не з'ясовуються.

Сукупний суспільний інтелект формується на інтелектуальних ресурсах, які вироблені конкретною творчою особистістю. Але, для формування особистого інтелекту індивіда необхідні матеріальні та духовні передумови, які полягають у тому, що до початку будь-якого пізнавального акту, пов'язаного з формуванням інтелекту у розпорядженні людини, є запас знань, у будь-якій мірі пов'язаних з поповненням свого інтелекту і які напрацьовані попередньою думкою людства. Отже, досягнення наукової думки індивіда є за своєю природою як загальнолюдське надбання, оскільки сам процес наукової діяльності, і засоби, і умови, і результат соціально детерміновані, основані на сукупних досягненнях інтелекту людства. Поза взаємодії між індивідом та суспільством неможливий як розвиток інтелекту як першого, так і збільшення інформаційних ресурсів другого.

Особистий внесок творчої людини у розробку конкретного інформаційного ресурсу фіксується суспільством у різних формах, проте усі «види закріплення авторства ще не означають, що другі не можуть використовувати у своїй діяльності дані відкриття та винаходи, розумітися, з посилкою на автора... Авторське право і покликане захистити персонального вченого» [3, с. 64].

Інформаційні ресурси репрезентують свій зміст не тільки через розвиток знань, вони репрезентують себе й як інформаційні продукти та інформаційні послуги. Там, де людина зустрічається з інформаційними результатами – перед нею інформаційні продукти, а коли вона не відчуває інформаційних результатів, там вона має справу з інформаційними послугами.

Інформаційний продукт – це зовнішній вираз предметного інформаційного результату, які призначені для розповсюдження та обігу серед індивідуальних та колективних користувачів. Це програмні документи, службова документація, твори літературного мистецтва та ін.

Інформаційні продукти реалізуються через різні види інформаційних послуг. Інформаційні послуги – це професійні види діяльності, які спрямовані на подання інформаційного ресурсу, спрямованого на задоволення інформаційних потреб людини. Це обробка даних, пошук інформації, надання інформаційних технологій, а також послуг освіти, консалтингових, інженерно-технічних, патентно-ліцензійних та інших.

Створені у суспільстві інформаційні ресурси сьогодні реалізуються на інформаційному ринку, як сфери товарного обігу на комерційній основі продуктами інтелектуальної праці.

Особливий інтерес ринок пред'являє до інформаційних технологій. У загальному розумінні інформаційні технології є сукупність операцій, процесів, які виконуються над інформаційними ресурсами за допомогою сучасних технічних засобів та методів отримання конкретного інформаційного продукту і розв'язання висунутих задач. Інновації в цій сфері характеризуються, з одного боку, створенням цими технологіями продукції нової якості, відповідної попиту сучасного етапу цивілізаційного розвитку, а з іншого – формування принципово різних конкурентоздатних інформаційних технологій, які

виробляють продукцію, яка не має аналогів. У першому випадку, маємо на увазі створення «ноу-хау» у сфері продуктів та послуг, у другому – внутрішні аспекти розвитку змісту самих інформаційних технологій. «Ці технології є сукупність технічних, програмних та організаційно-економічних засобів, об'єднаних структурно і фундаментально для розв'язання тієї або іншої задачі інформатизації і спрямованих на підвищення ефективності функціонування інформаційного об'єкта» [4, с. 230].

Як найбільш перспективний інноваційний напрям для України можна назвати розвиток інформаційних технологій, що призводить до змін в усіх сферах життя та підвищення рівня комфорту для кожної людини. Нові інформаційні інструменти та рішення мають істотний вплив на сферу фінансів, освіти, охорони здоров'я, промисловість та сільське господарство, а також ринкові перспективи окремих напрямів розвитку інформаційних інновацій.

Як основні тренди у сфері інформаційних технологій можна виділити наступні. Це розвиток мереж високошвидкісного передавання даних та збільшення рівня проникнення смартфонів полегшує цифровізацію і дає можливість підвищити мобільність користувачів. До новітніх інформаційних технологій можна віднести: операційні системи Linux; Android; стільникові технології; смартфони; Айфон; ноутбуки. Різко збільшується використання нових типів мобільних пристроїв, таких як «розумні» годинники та браслети, а також пристрої віртуальної реальності. Вони відкривають нові перспективи – від моніторингу здоров'я до серйозних змін у галузі комунікацій та медіаіндустрії.

Значне проникнення мобільних технологій у фінансову сферу дуже швидко змінює структуру галузі, дозволяючи невеликим компаніям-стартапам займати істотну частку ринку, випереджаючи в ряді сегментів великих гравців. Серед найпомітніших світових трендів в цій області можна виділити: розвиток послуг мобільного еквайрингу з використанням mPOS-рішень; розширення використання планшетів для послуг мобільного банкінгу та розвиток мобільних фінансових сервісів; розвиток ринку P2P-кредитування.

Напрямок mPOS-еквайрингу є одним з найбільш швидкозростаючих на ринку технологічних інновацій у фінансовому секторі: очікується, що в перспективі планшети з підключеним mPOS-терміналом повністю витіснять контрольні-касові апарати. Український ринок mPOS-еквайрингу має значний потенціал: факторами його зростання стануть низький рівень проникнення офлайн-еквайрингу, великий обсяг випущених банківських карт, який продовжує зростати, і високий рівень розвитку стільникового зв'язку.

Розвиток інформаційних технологій суттєво змінює ландшафт сфери освіти. У 2013 році число користувачів найпопулярніших інтернет-сервісів, що надають послуги масового дистанційного навчання, «обчислювалося мільйонами – по 1,6 млн. у edX та Udacity, 6,3 млн. у Coursera. Дистанційне навчання вимагає сильної мотивації з боку студента, і частка користувачів, що успішно закінчують курс, зазвичай не перевищує 7 % від числа зареєстрованих на нього.

Тим не менш, даний напрям є дуже перспективним, оскільки знімає

багато перешкод для отримання як основної, так і додаткової освіти. Ефективність онлайн-навчання буде підвищуватися шляхом впровадження гейміфікації та крос-платформних освітніх програм, розширення асортименту навчальних матеріалів у цифровому форматі, а самі курси будуть розвиватися в бік скорочення тривалості занять зі збільшенням їх кількості.

Незважаючи на досить високий потенціал інформаційних технологій в Україні існує низка проблем, які гальмують на сучасному етапі подальший розвиток інноваційної діяльності у цій сфері. Так, проникнення інформаційних технологій в приватні сфери обумовлює особливу увагу щодо питань захисту персональних даних. Опитування показують, що більше половини користувачів заперечують невдоволення проти збирання персональних даних у соціальних мережах та на інтернет-ресурсах, і більше 80% не впевнені у сумлінності використання цих даних компаніями. У цих умовах розробка програмних та апаратних рішень, спрямованих на захист персональної інформації та надання користувачам більшого контролю над нею, може стати більш перспективним напрямом, ніж стратегія, що включає збирання та оброблення персональних даних.

Сучасні інформаційні технології охоплюють усі сфери діяльності соціуму, проте, головний упор вони роблять на розробку процесів інформатизації, які виступають ядром основного буття і прогресивного розвитку суспільства. Суспільство завжди необхідно інформувати про стан ресурсів, про нові інформаційні продукти та послуги. Інформатизація – альфа й омега функціонування інформаційного ринку. Раціональне використання технологій інформатизації призводить до зміни світового інформаційного простору, пов'язаного з процесами інформатизації. В інформаційну орбіту накопичення і використання інформації втягнуто мільйони людей, промислові, наукові, освітні, комерційні, аграрні, військові та інші комплекси, які зазнають міцне діяння масової інформації з боку ЗМІ, які часто маніпулюють суспільними поглядами.

Термін «інформатизація» в різних інтерпретаціях має свої особливості. Він може бути як основа становлення та розвитку нового світопорядку, отже, обґрунтовує процес артикульованої побудови векторів вироблення нових інформаційних цінностей. В іншій іпостасі він обґрунтовується як процес розвитку інформаційних технологій. Проте, в даному випадку не враховується те, що не тільки інформаційні технології породили інформатизацію. Вона викликана до життя багатьма іншими факторами: корінними змінами у соціально-економічній структурі суспільства; поглибленим розподілом праці; міцними інтеграційними процесами; різким збільшенням сфери ринкового обігу; створенням та розвитком гігантських інформаційних ресурсів; виникненням принципово нових технічних пристроїв та телекомунікаційних мереж і т.ін.

У сучасній науковій літературі існують багато підходів до експлікації поняття «інформатизація», проте не завжди має місце урахування філософією доробок інших наук, особливо курсу «Інформатика». Тому плюралізм поглядів на сутність інформатизації постійно збільшується. Наприклад, В.А.

Острейковський та І.В. Полякова зазначають, що «інформатизація – це процес створення, розвитку та загального застосування інформаційних засобів і технологій, які забезпечують досягнення і підтримку рівня інформаційності усіх членів суспільства, необхідного і достатнього для кардинального поліпшення якості праці та умов життя у суспільстві» [5, с. 10]. В їх розумінні інформатизація виступає як найважливіший стратегічний ресурс суспільства і займає ключове місце в економіці, освіті та інших сферах людської діяльності. При цьому не з'ясовується, що означає інформатизувати суспільство, якими методами та засобами.

Новий підхід до розуміння інформатизації виявляється у авторів роботи «Майбутнє інформаційне суспільство», де вона репрезентується як основа соціальних трансформацій. Вони відмічають, що «під терміном «інформатизація» розуміється системно-діяльнісний процес, який спрямований на оволодіння інформаційно-інтелектуальним ресурсом у самому широкому сенсі слова. Інформатизація включає розробку і реалізацію нових технологій, систем акумуляції та передавання даних, які забезпечують повне та своєчасне використання інформації і знань у різних царинах діяльності людства» [6, с. 5]. Інформатизація – це організаційний, соціально-економічний та науково-технічний процес забезпечення потреб особистості в отриманні інформації про речі та явища, які її цікавлять, на базі інформаційних систем та мереж, які здійснюють формування та обробку інформаційних ресурсів.

Проте, на практиці інформатизувати суспільство виявилось не так просто, як міркували спеціалісти. Інформатизація – це стійкий процес інформаційного розвитку. Інформатизувати суспільство – означає створювати умови для того, щоб будь-яка необхідна інформація була доступна людині у необхідний їй час. Інформатизувати суспільство – означає кардинальну зміну структури і характеру соціального розвитку, розробляти та упроваджувати нові види інформаційного обміну, а це означає та потребує нового витка у розвитку інформаційних технологій.

У структурі інформаційних технологій сьогодні виокремлюють чотири сегменти інформатизації суспільства: електронізація, комп'ютеризація, медіатизація та інтелектуалізація. «Електронізація – це можливість насичувати людинорозмірні системи відповідною технікою, яка полегшує доступ до інформації... При комп'ютеризації основна увага відводиться формуванню технічної бази... Медіатизація – це процес комунікативних взаємодій людства та географічних регіонів на основі новітніх інформаційних технологій... Інтелектуалізація – це інформаційне управління системами різного рівня складності» [6, с. 83].

Таким чином, інтелектуальна діяльність суспільства спрямована на розвиток та впровадження нових інформаційних технологій в усі сфери життєдіяльності соціуму, на поширення процесів інформатизації як основи взаємодії та розвитку інформаційного суспільства.

Висновки. Сучасний етап розвитку інформаційного суспільства характеризується бурхливим розвитком інноваційної діяльності людства в усіх сферах його буття. Рішення сформульованої проблеми дало наступні

результати.

По-перше, інновація з'ясована як унікальна, творча діяльність суб'єкта та соціуму в цілому і характеризується нововведенням, високою ефективністю, інтегральним рішенням людської думки.

По-друге, інформаційні ресурси обґрунтовані як сукупність інформаційних результатів інтелектуальної праці суспільства, зафіксованих на різних носіях та призначені для інформаційного обігу. Розкрита структура інформаційних ресурсів до якої віднесені: інформаційний продукт та інформаційні послуги.

По-третє, обґрунтовано поняття «інформаційні технології» та проаналізовані сучасні новітні інформаційні технології у сферах освіти, фінансів та особливо у сфері інформатизації.

По-четверте, з'ясована сутність інформатизації як організаційного, соціально-економічного та науково-технологічного процесу забезпечення потреб особистості в отриманні необхідної інформації. Виокремлено чотири сегменти у структурі інформатизації: електронізація, комп'ютеризація, медіатизація та інтелектуалізація.

Перспективи подальших наукових досліджень – розкрити сутність та місце знання у структурі інформаційних ресурсів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Заренин М.В. *Информация: свойства, ресурсы, инновационные технологии* / Заренин М.В. – Гомель: Полепечать, 2012. – 224 с.
2. Суббето А.И. *Планетарная кооперация этносов – основа гармоничного развития человечества в XXI веке* / Суббето А.И. – СПб.: Астерион, 2012. – 12 с.
3. Зеленов Л.А. *История и философия науки* / Зеленов Л.А., Владимиров А.А., Щуров В.А. – М.: Флинта: Наука, 2008. – 472 с.
4. Пунченко О.П. *Цивилизационное измерение истории человечества* / Пунченко О.П. – Одесса: Астропринт, 2013. – 448 с.
5. Острейковский В.А. *Информатика. Теория и практика* / В.А. Острейковский, И.А. Полякова. – М.: Оникс, 2008. – 601 с.
6. *Грядущее информационное общество; под ред. А.А. Лазаревича.* – Минск: Беларуская наука, 2006. – 392 с.

REFERENCES

1. Zarenin M.V. *Information: property, resources, innovative technologies* /Zarenin M.V. – Gomel: JSC "Polespechat", 2012. – 224 p.
2. Subetto A.I. *The planetary cooperation of ethnic groups – the basis of harmonious development of mankind in the XXI century* / Subbetto A. I. – St. Peterburg:Asterion. 2012. – 12 p.
3. Zelenov L.A. *History and Philosophy of Science* / Zelenov L.A., Vladimirov A.A., Schurov V.A. – M.: Flint, Science, 2008. – 472 p.
4. Punchenko O.P. *The civilizationai dimension of human history /' Punschuko O.P. – Odessa: Astroprint, 2013. – 448 p.*
5. *Ostreikovskiy V.A. Informatics. Theory and practice* / V.A. Gjuekovskiy, L.A. Polyakov. – M.: ONYX, 2008.
6. *The future information society; Ed. A. A. Lazarevic.* – Minsk: Belarusian Science, 2006. - 392 p.

ПУНЧЕНКО, О. П. – доктор философских наук, профессор, заведующий кафедрой

философии и истории Украины Одесской национальной академии связи им. А.С. Попова (Одесса, Украина) *Kaphedra.philos@onat.edu.ua*

ЛАЗАРЕВИЧ, А. А. - кандидат философских наук, доцент, директор Института философии НАН Беларуси

(Минск, Беларусь) *Kaphedra.philos@onat.edu.ua*

ИНФОРМАТИЗАЦИЯ КАК СРЕДСТВО РЕПРЕЗЕНТАЦИИ ИНФОРМАЦИОННЫХ РЕСУРСОВ ОБЩЕСТВА

Исследование проблем сущности и структуры информационных ресурсов, а также средств их репрезентации является одной из наиболее важных задач современного научного познания. Главным средством их репрезентации выступает процесс информатизации. В статье эксплицируется понятие «информационные ресурсы общества», как совокупность результатов интеллектуальной деятельности человечества, рассматриваются информационные технологии как отражение конструктивной функции человеческого интеллекта, особенности их развития в современной Украине. Объяснена сущность информатизации в двух планах: как способ репрезентации информационных ресурсов, а также как основы современных социальных трансформаций.

Ключевые слова: *информационное общество, информационные ресурсы, информатизация, интеллект, структура, информационные технологии, социальные трансформации, инновация.*

PUNCHENKO, OLEG - Doctor of Philosophy Sciences, Head of the State of Philosophy and History of Ukraine, Odessa National Academy of Telecommunications named after A.S. Popov (Odessa, Ukraine) *Kaphedra.philos@onat.edu.ua*

LAZAREVIC, ANATOLIY - PhD of Philosophy Sciences, Docent, Director of Institute of philosophy of NAS of Belarus

(Minsk, Belarus) *Kaphedra.philos@onat.edu.ua*

INFORMATIZATION AS A WAY OF SOCIETY INFORMATION RESOURCES REPRESENTATION

The content of information resources and their structure is analyzed in this article. Information resources are presented as a complex of information results of the intellectual activity of mankind, as the total social intelligence. The content of information products and information services in the structure of informational resources was explained. Information products were disclosed as the external expressions of the informational result intended for application by individual users environment. Information services were explained as the professional types of the activity that are focused on the representation of information resources, and also on the satisfaction of human needs. It was explained, that the development of informational resources is connected with the becoming of the innovative intellectual human activity. This type of activity is disclosed as a complex, which includes technological, educational, organizational, financial, managerial and other components, leading to a constructive solution of set by the subject purpose. Information technologies were justified as a complex of operations, processes that are produced over information resources by application of modern technical means and methods of tasks solving.

In this article, to the most recent information technologies there were included: operating systems linux; Android; cell technology; Smart phones; I-Phone; laptops, as well as the new types of mobile devices, such as a "smart" watches and bracelets, the devices of virtual reality. These technologies open new perspectives in the development of the main field of social activity. Mobile technologies were concretized in the education sphere, and in the financial sphere too. In the structure of information technologies four segments were identified: electronization, computerization, mediatization and intellectualization. The application of new technologies enriches the process of informatization, which is represented in the article as an organizational, socio-economic and scientific-technical process of individual needs providing in obtaining the

information about necessary objects and phenomena on the basis of information systems and nets, that realize the processing and the formation of information resources. Informatization of the society as a sustainable process of information development is associated with fundamental changes of the structure and nature of social being, the introduction of new types of information exchange.

Стаття надійшла до редколегії 30.10.15

Прийнята до друку 04. 11.15

УДК 161.111

КОМАХА Л.Г.,
кандидат філософських наук, доцент
Київського національного
університету імені Тараса Шевченка
(Київ, Україна) gileya.org.ua@gmail.com

ПРОБЛЕМА СМISЛУ В АРГУМЕНТАЦІЇ ЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ: